

חיה ומתגוררת

בלונדון

אתם חשבתם שהיא לא מסוגלת לזה, שִׁי היא בכלל לא יוצאת עם בחורים. יושבת כל היום בבית שלה, פורטת על הגיטארה. עוטפת את עיניה בדוק של עצבות ושרה מניגוניה, אל מול הראי. אתם חשבתם שאם היא תתחתן פעם עם מישהו, זה יהיה עם הגיטארה שלה. אז דווקא לכם, היא עשתה את זה

שולי נתן
התחתנה

ממש מתחת לאפכם, בשקט־בשקט, כימעט כמו שהיא שרה. התחתנה לה הזמרת של ירושלים של זהב, שולי נתן, עם אנגלי צעיר, מהנדס במיקצועו בשם מתיו וייס, ואפילו עברה להתגורר איתו בעיר־מולדתו, לונדון.

כמה חבל. מהיום והלאה לא תהיה לנו יותר זמרת עצובת־מבט, עם גיטארה, ולא מיתוסים על עיר של זהב שחבורה לה יחדיו. מה שמזכיר לי שכאשר הייתי ילדה קטנה היתה זמרת אחת, שגם היא היתה

החבילה נתפרדה ומשוטטת בעולם

ז'אק ואן קתמור
מחכים

כן, כבר הרבה זמן לא שמענו על חבורת העין השלישית. מאז שהם נסעו בהפגנות ובהמוניות מן הארץ, נטמעו התבר'ה האלה ברחבי העולם, ולמרות חלון מם הגדול להתאהד מחדש מניו־יורק, שבה — בניגוד לארצנו הקטנטנות והפרובינציאלית — יבינו לבסח את האמנות שלהם, רק מעטים מהם הצליחו להגשים את החלום המשותף.

אז ככה, השחקן אבי אביב, שסירטו שלושה ועוד אחת מוצג כרגע על מסכינו, מסתובב לו אישם בין קטמנדו לאמסטרי דאם, ואיש לא יודע היכן בדיוק.

החברה של אבי, הדוגמנית דולי סיסן, היא באמת היחידה מהחבורה שאכן נמצאת בניו־יורק, אבל היא נמצאת שם כבר הרבה זמן, כך שהיא לא דוגמה. כן, היא גם די מצליחה שם בתור דוגמנית, אבל גם זה לא דוגמה, כי דולי, אם כל מה שתגידו עליה, בהחלט נראית הלוואי על כולנו.

ראש החבורה ומנהיגה הרוחני, הבמאי ז'אק מורי קתמור, תקוע בפאריס אצל אחיו סמי, אחרי שביום טרט דוקומנטרי עבור ממשלת סנגאל, ואחרי שלא קיבל אישור משילטונות־ההגירה של ארצות־הברית להיכנס לתחומה של המעצמה ה־ גדולה ביותר בעולם.

ואם מישהו מכם חושב שאשתו, הדוג־מנית אן טוכמאיר, יושבת כמו כל אשה קטנה וטובה בבית, ומחכה ששילטונות־ההגירה ישנו את דעתם על בעלה, אז יש לו טעות.

אן משוטטת לה ברחבי אמריקה, בחבי רתו של צלם־הסרטים אמנון סלומון, גם הוא איש חבורת העין השלישית, ו־ כרגע נמצאים השניים בקנדה אצל הצלם אורי כוהן ואשתו הזמרת, פאולן, נכון, גם הם מאנשי החבורה.

מיתוס, וקראו לה נחמה הנדל, שיום אחד הפכה להלנה הנדל. התחתנה עם איזה גיטאריסט גרמני, ומאז נעלמו כמעט עקבותיה.

מה שחסר לנו זה שולי נתן תהפוך פתאום לג'ולי נתן, ואז באמת נתחיל, כמו נחמה הנדל בשעתו, להאמין אפילו במטא־פיסיקה.

דניאלה

שבה הביתה

זה קצת עצוב, אבל עובדה, מה אפשר לעשות. אחרי כל הצרות שעברו על דניאלה דינור, בתם של הסופר ק־צמניק, ואשתו העסקנית נינה דינור, אז אחרי שהואשמה על־ידי המישטרה בהעלמת מטבע ור ונידונה למאסר, ואחרי שלוי לוי, אבי בתה, לא היה איתה בזמן

דניאלה דינור
חזרה

השתלשלות המאורעות ובזמן המישפט עצ־מו. ואחרי שעונשה הומתק, ובמקום לרצות עונש־מאסר בבית־הסוהר, היא ריצתה את עונשה בעבודות־ניקיון בנפה הצפונית של מישטרת תל־אביב, כשהיא יכולה, כתוצאה מכך, לטפל בתינוקת שלה ל־י, שכן כל לילה שבה למלון באזל שבו התגוררה.

אז אחרי כל זה נסעה דניאלה לאמסטרי־דאם, אל לוי לוי שלה, כשהיא מכריזה באוזני חברים ובאוזני עיתונאים סקרניים, שכל רצונה על־י־אדמות הוא שהסיט הזה יעבור, והיא תהיה כבר ביחד עם לי ועם לוי לוי באמסטראם, שבה החופש חוגג את ניצחונה.

אז אחרי כל זה, בימים אלה ממש, חזרה

דניאלה ארצה, כתום פחות מחודש־שהייה באמסטראם, ביחד עם התינוקת שלה, גם מי שהתאמץ ופקח שבע עיניים, לא יכול היה לראות בסביבה את לוי לוי. ידידיהם מספרים כי השניים, שלא היו נשואים, נפרדו, ודניאלה חזרה ארצה פשוט כדי להתחיל הכל מחדש.

פצצה אטומית

בסביון

הוא התגשמות חלומה של כל אם ב־ישראל, והתגשמות חלומן של הרבה בחורי רות שאני מכירה. כי לא בכל יום מסתובב בסביבה פסיקאי צעיר, חתיך ומצליח שמתעניין בפצצות סתם.

תגידו לי אתם, כמה מהפסיקאים שאתם מכירים באופן אישי מדברים לא רק על נושאים מדעיים, כי אם גם סתם על חתיכות ומסיבות ושאר עניינים שבגל הקל? אני מכירה רק את ג'ורג' דובלון, הפסיקאי הירושלמי המכונה על־ידי תושבי טעמון: "האיש שלנו בכור־האטומי".

ג'ורג' דובלון זה, שיש הטוענים שהוא צעיר־גאון, הוא גם צייר חובב וגם חובבי־חתיכות, ואלה, ברוך השם, לא חסרות לו. כי דובלון הוא איש־מסיבות מובהק, ותמיד אפשר היה לראות אותו במסיבותיה של עיר־הקודש בחברת אחת היפות שבעיר.

אלא שלאחרונה נעלמו עיקבותיו. הבן־אדם אומנם היה בא לירושלים רק לסופי־שבוע, יען כי את השבוע בילה באחד הכורים האטומיים, אבל כעת, אפילו בסופי־שבוע לא רואים אותו. חבריו הטובים החלו דואגים לפסיקאי הבלונדי וה־ממושקף.

והנה התגלה הסוד: הבן־אדם התאהב, ולא סתם התאהב כי אם ב־י־נהל'ה, שהיא אהבה ישנה־ישנה שלו, שנסעה לה ב־י חברת תוריה האמידים לחו"ל, וששבה ארצה לפני שבועות אחדים. אלא שדינהל'ה, מה אפשר לעשות, היא לא־ירושלמית שלא־באשמתה. ההורים שלה בחרו, מטעמים השמורים עימם בלבד, ל־י התגורר בסביון, ודינהל'ה בחרה, מטעמים השמורים עימה בלבד, להתגורר איתם. וכך נוסע לו מדי סוף־שבוע הפסיקאי ה־מאוהב בקו דימונה־סביון, כשהוא אפילו אינו מעיף מבט לכיוון ירושלים. אז תגידו, זה יפה ככה לבגוד בירושלים, ועוד בגלל בחורה?